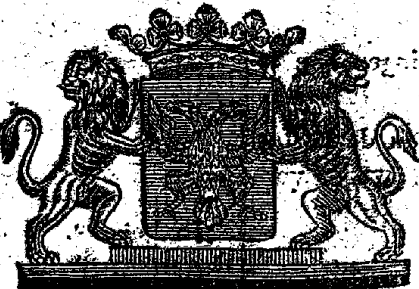

Zaterdag

den 9 Februarij.

FRANKFORT, den 6^{den} Febjuarij

Een brief uit Weenen, van den 28sten Januarij, meldt het volgende: De koerier-wissel is zeer levendig; een Fransch koerier is heden van Parijs hier doorgekomen, zich naar Konstantinopel begevende; een Russische is naar Petersburg en een Oostenrijksche naar Londen vertrokken. Men zegt, dat Frankrijk nu ook in de Oostenrijksche aangelegenheden wil tusschen beiden komen en zich aan Engeland aansluiten. Het Fransche kabinet kan echter misschien met zijne voorstellen wel te laat komen, wijl men algemeen overtuigd is, dat *Mehmed* zich zonder verdere bedenkingen met den Sultan zal verstaan. Wat kan hij ook meer wenschen, dan *Abdullah* met de Porte te verzoenen en met het pachalik van Syrie beland te zijn? Het heeft hem inspanning genoeg gekost, om de Porte tot deze inwilliging, de eenigste beweegreden van zijnen opstand, over te halen, en *Abdullah* pacha is door zijne lange marschen en verlies aan manschap in de onderscheidene geschten verzwakt genoeg, om niet te wenschen naar het einde van eenen veldtocht, waarin hij van nu af, door tusschenkomst van de Europische mogendheden, menigerlei nieuwe kansen tegen zich had. — Men weet thans ook, dat in de Belgische aangelegenheden op nieuw onderhandelingen aangeknoopt zijn; doch verneemt tevens, dat het Engelsche kabinet het tegen-ontwerp van den Koning der Nederlanden verworpen heeft. Lord *Palmerston* wil daarin niet treden, en blijft aandringen op de aanneming van de voorstellen, vóór de Antwerpsche belegering aan het Haagsche kabinet gedaan. Op deze wijze zouden de Hollandsch Belgische geschillen niets minder dan vereffend zijn. De mogendheden zien echter de noodzakelijkheid in, om aan den langwilligen twist op eenigerlei wijze een einde te maken, en beide partijen zullen eindelijk wel toegeven, en eene minnelijke schikking aangaan moeten. Dan het is moeilijk daartoe te geraken, wanneer de Hollanders bij de geheel vrije scheepvaart op de Schelde niet meenen te kunnen bestaan, en de Belgen zich zonder dezelve verloren achten. Maar er is reeds zoo veel geregeld, en hiertoe zal dus ook wel raad komen. De ontbinding van het Pruisische observatie-leger aan de Maas heeft op de vrede een gunstigen indruk gemaakt. Men gevoelt thans aan den vrede, en zou zich volkomen geruststellen, als de zaak der ontwapening eraan werd voorgenomen, hetwelk echter voor de eindelijk en eenparige regeling van alle wederzijdsche belangen bezwaarlijk zijn zal. Men spreekt wel overal van het verleenen van verlof bij de armées; maar dit schijnt niet genoegzaam, om algemeen vertrouwen te verwekken en de lasten te verminderen, waartoe de tegenwoordige staat der krijgsmagt in alle landen aanleiding geeft.

— Onder de benoemde leden van den landdag van Keur-Hessen, die te Kassel aangekomen zijn, behoort de hoogleeraar *Jordan*, een der hoofden van de oppositie. Reeds spoedig nadat hij er was, ontving hij eene aanschrijving van den minister van justitie, om op te geven, met wiens verlof hij zich van Marburg verwijderd had en naar Kassel gereisd was. Hij antwoordde, dat 's lands universiteit hem grondwettig tot haren afgevaardigde voor den aanstaanden landdag had benoemd, en dat hij met verlof van zijne onmiddellijke overheid, den akademischen senaat, te Kassel was, voor zoo lang de landdag zou duren. Een bijzonder verlof van de regering achtte hij niet noodig te hebben, om in hoedanigheid van afgevaardigde der universiteit aldaar te verblijven. Hierop volgde op anderen daags eene aanschrijving van het ministerie van binnenlandsche zaken, waarbij hij, onder bedreiging eener geldboete van 20 daalders, gelast werd, om binnen 24 uren Kassel te verlaten. *Jordan* schijnt echter besloten te hebben, het tot het uiterste te laten komen. Hij zal nu waarschijnlijk eene nadere aanschrijving ontvangen om Kassel te verlaten, onder bedreiging eener dubbele geldboete van 40 daalders. *Jordan* zal het echter, zegt men, op in lechtenis neming en gevangenisstraf laten aankomen. Hij heeft middelerwijl twee aanklagen bij de rechterlijke magt gedaan, namelijk eene wegens onwettigheid der handelwijze ten zijnen oprechte, en de andere, tegen den minister van binnenlandsche zaken persoonlijk, wegens beleedigende en eerkrenkende uitdrakingen in de aanschrijving, welke aan hem gedaan is.

PARYS, den 4^{den} Februarij.

Uit een verslag van den minister van justitie, betrekkelijk de criminele rechtspleging van 1831 blijkt, dat ook dit jaar weder, gelijk in voorgaande, de aangeklaagden in toenemende evenredigheid met hunne bescha-

ving vrijgesproken zijn. Van de beschaafden, die op de beschuldigingsbank kwamen, werden er 69 van de honderd, doch van de geheel onbeschaafden slechts 42 vrijgesproken. Aangaande de staatsmisdrijven en die van de drukkers komt het jaar 1831 zeer gunstig tegen dat van 1832 uit. Over 'talgemeen blijkt het, dat de gezwoorenen, gelijk het meerendeel der natie, altijd gaarne degenen, welke naar de zijde der vrijheid uitspatten, vrijspreken, hoézeer zij ook hunne staatkunde niet volstrekt goedkeuren. Dit is geenszins verdraagzaamheid, welke hier ook niet welgeplaatst te noemen zou zijn; maar eene zekere sympathie voor de gevoelens der republikeinen, gelijk zulks de veroordeelingen der legitimisten of royalisten genoegzaam aantoonen. Er waren in 1831 540 misdrijven wegens staatsmisdrijven, en 151 wegens misdrijven van de drukkers; in de eerste waren 837, in de tweeden 201 personen begrepen. Van de 837 wegens staatsmisdrijven zijn er 671, en van de 201 wegens misdrijven van de drukkers 131 vrijgesproken. — Van de misdrijven der drukkers zijn er 74, dus $\frac{1}{3}$, voor de assises van de Seine behandeld, gelijk dan ook ten minste $\frac{1}{3}$ van alle Fransche geschriften te Parijs uitkomen.

— Volgens sommige dagbladen, wordt er niet weinig verdeeldheid tusschen de ministers waargenomen.

— De *Constitutionnel* laat zich over de tegenwoordige gesteldheid van de kamer der afgevaardigden en het ministerie aldus hooren:

« Niet slechts in de oppositie bevinden zich onverenigbare bestanddeelen, die gedurig tegen elkander botsen; niet slechts onder de oppositie ziet men leden bijeen zitten en te zamen stemmen, die geenszins dezelfde gevoelens en bedoelingen hebben; maar ook op de banken van de meerderheid en de ministers, vindt men geene meerdere eenheid of mindere afkeerigheid. — Er zijn wel in de kamer meer dan 300 leden, die het in één opzigt eens, die noch republikeinen, noch doctrinaires, noch legitimisten, maar opregt aan het charter van 1830 en het stamhuis van Julij verknocht zijn; dan van deze 300 leden zitten sommigen in de oppositie, anderen bij de meerderheid, en daarbij is er onderling geen verband tusschen hen. Het ministerie van 11 October is uit de verdeeldheid ontstaan, en kan zonder dezelve niet in wezen blijven. Van daar dat hetzelfde die steeds zoekt levendig te houden.

s GRAVENHAGE, den 7^{den} Februarij.

De vredelievende geruchten van de laatste dagen hebben derzelver plaats weder aan min gunstige, of meer oorlogzuchtige, ingeruimd. Het schijnt, dat er te Londen een antwoord is opgemaakt op de laatste dépêches van onze regering, hetgeen denzelfden geest moet ademen als de vorige uit die stad voortgesproten staatsstukken; om namelijk Nederland de wet voor te schrijven. Onze bondgenooten willen geene vrijlating van schepen en gevangenen toestaan voor dat ook voor hen de Schelde geopend zoude zijn. Zij moeten zelfs met nieuwe dwangmaatregelen dreigen. Het antwoord daarop moet gisteren naar Londen zijn overgemaakt, en, naar men algemeen wil, moet het van een weigerenden aard zijn. In hoe verre nu Engeland en Frankrijk ons weder met geweld de vrije vaart op de Schelde zullen willen afdwingen, staat te bezien. Wij hebben ook daar alsnog genoeg sterkten, om hen op dezelfde wijze als bij het kasteel van Antwerpen te ontvangen. Het blijkt overigens uit de woorden van den Belgischen minister van buitenlandsche zaken, *Goblet*, dat men geene ontruiming van ons grondgebied zal toewerkatelligen, dan nadat wij de vrije vaart op Schelde en Maas, en dus onze gewigtigste belangen, zullen hebben afgestaan en toegestaan. De eischen onzer tegenstrevers schijnen alzoo dagelijks grooter te worden. Weligt zal uit de aanspraak des Konings van Engeland meerdere opheldering van de nieuwe verwikkeling der zaken ontleend kunnen worden.

— De Tweede Kamer heeft gisteren hare werkzaamheden kunnen aanvangen, als zijnde er 34 leden tegenwoordig. In de zitting zijn vele petitiën ingekomen, houdende bedenkingen tegen de ontwerpen van wet op de brandstoffen, het gemaal, het personeel, alsmede op de kadastrale werkzaamheden, den landstorm, het patent, enz. Dezelve waren vooral uit Gelderland, Noord-Brabant en Amsterdam ingezonden, en werden aan de commissie tot de petitiën behandeld, die daarop nader verslag zal uitbrengen. Ten andere heeft de voorzitter verklaard, dat de werkzaamheden in de afdelingen thoren kunnen aanvangen, waarna de zitting onbepaald gescheiden is. Na dezelve is, naar men verneemt, besloten, heden de ontwerpen van wetten of de brandstoffen te

onderzoeken, waarover men alzoo het eerst de beraadslagingen kan te gemoet zien.

— Men verzekert, dat E. K. H. de Prins van Oranje en de hertog van Saxe-Weimar van den verlof-tijd, die aan het leger wordt verleend, gebruik zullen maken om de residentie te bezoeken.

DORDRECHT, den 6den Februarij.

In den nacht van Maandag op Dingsdag is het ijs voor deze stad geheel opgebroken, en sedert ook, zoo naar boven als naar beneden en in den Noord, achtereenvolgelijk los gegaan, en thans genoegzaam opgeruimd. Heden morgen zijn hier reeds een Willemstadsche beurtman en eenige Zeeuwsche poonen aangekomen, en morgen zal ook de stoomboot tussen deze stad en Rotterdam de dienst op de gewone uren hervatten.

AMSTERDAM, den 7den Februarij.

Beurs-berigten van den 6den dezer.

De beurs van gisteren was over het algemeen iets flauwer, en deze houding heeft dezelfde ook in het begin aangenomen, doordien er veel verkoopt is in onze fondsen voor inlandsche rekening waren; maar men wilde in den loop der beurs weten, dat te Parijs den 4den dezer alle fondsen wederom important gerezen waren: dat heeft de beurs wederom willigen gestemd en zij sloot ook williger.

De fluctuatien waren nog al belangrijk in verscheidene fondsen; het schijnt dat het grand jels te Parijs nog niet uitgespeeld is, en daar voornamelijk hier ter beurse willige Fransche koersen altijd de barometer voor alle andere fondsen is, zoo is het niet onverwacht, dat de fondsen zich soutineren door de willige prijzen van Parijs.

Men begon in onze 2½ pCt. a 44½, ½, ¼, 44, 43½, 7, 1½, ¼, dan weder 43½, 53, 44, 44½, 2½, en sloot 44½; kansbiljetten met zeer veel aanbod: 17½, 17, 16½, wederom 17½, 16, 15, 17½ en sloten 17½; in 4 pCt. is wat a 1 pCt. en ½ minder gedaan; sijndicaat worden meest aangeboden a 75, 74½, 2, 5 nader 74½; gebleven 75; in 3½ pCt. sijndicaat is weinig gedaan en de prijzen zijn 58½ a ½; in handelmaatschappij eenige partijen a 85½ gedaan; oorlogslasten en 6 pCt. gezocht, de eerste a 95 en de laatste a 100 pCt.; reversalen vonden koopers a 1½ tot 1½ 100.

In onze 5 pCt. zijn eenige commissien voor Engelsche rekening uitgevoerd, maar de prijzen gingen achteruit en soutineerden zich niet; doch door de Fransche willige koersen sloten dezelve iets williger; men be-
63½; nieuwe 82½, ½, ½, 82, wederom 82½, ½, ½, 82, en sloten 82½.

In Fransche en Spaansche fondsen veel variatie: 3 pCt. Fransche begonnen 77½, 78, 78½, 79, 79½, 80, 80½, 81, 81½ en sloten willig; men sprak, zoo als ik boven gezegd heb, van eene prijs-verhooging van 1 fr. 60 c. op de 3 pCt., en ook in evenredigheid in alle andere fondsen.

Spaansche perpetuelen waren door de flauwe stemming van de beurs in het begin 57½, 57, 56½, 56; maar in den loop van de beurs kwamen koopers voor Fransche en Brabandsche rekening a 57½, ½, ½, 58 en zij sloten 57½; in 3 pCt. Spaansche was de beweging ook tusschen 35½ en 37; zij sloten 36½.

Duitsche fondsen blijven gezocht; voor metaliken is 86½, 2, 1 besteed, en koopers waren, zoowel kontant als op tijd.

In Engelsche fondsen zijn eenige partijen a 89½ en 89½ gedaan.

Grieken en Brazilianen prijs houdend met weinig handel.

Russische fondsen soutineren zich, met weinig spel; voor oude Russen is vraag a 95½ a ½, en nieuwe a 96½ tot 97; in roebel was eenige fluctuatie: 61½, 61, 61½, 62, 62½, 63, 63½, 64, 64½, 65, 65½, 66, 66½, 67, 67½, 68, 68½, 69, 69½, 70, 70½, 71, 71½, 72, 72½, 73, 73½, 74, 74½, 75, 75½, 76, 76½, 77, 77½, 78, 78½, 79, 79½, 80, 80½, 81, 81½, 82, 82½, 83, 83½, 84, 84½, 85, 85½, 86, 86½, 87, 87½, 88, 88½, 89, 89½, 90, 90½, 91, 91½, 92, 92½, 93, 93½, 94, 94½, 95, 95½, 96, 96½, 97, 97½, 98, 98½, 99, 99½, 100.

De nieuwe negotiatie van 1831 87, 86½, en die van 1833 86½ a ½ gedaan, in enkele doch geen belangrijke partijen.

Men verwacht hier de aanspraak van den Koning van Engeland met ongeduld; want onze zaken met Belgie hangen daarmede te samen en de houding van het parlement en het ministerie moet op onze zaken eenen voor- of nadeligen invloed uitoefenen, dat is buiten twiifel; doch wilde men gedurig, bij wijze van gerucht, weten, de onderhandelingen te Londen staan minder gunstig, dan men sedert eenigen tijd verwacht heeft.

Beurs van den 7den dezer.

Ook heden was weder veel beweging ter beurs; in het begin eenig aanzien van daling, maar het einde zeer willig.

Voor Brabandsche rekening zijn importante commissien in 5 pCt. en 3 pCt. perpetuelen uitgevoerd; zulke zijn gerezen van 58½ de 5 pCt. tot 60½ toe, en de 5 pCt. van 36½ tot 48½ toe; ook in Brazilianen was veel vraag voor Brabandsche rekening en zijn van 53½ tot 55½ toe gedaan.

Ofschoon onze fondsen ook iets aangenaamer waren in den loop van de beurs, zoo was de handel daarin voor heden niet belangrijk.

Mengelwerk.

De algemeene oorlog als ons enig redmiddel beschouwd.

(Ingezonden).

In het No. 15 der *Arnhemse Courant*, van dit jaar, heeft de inzender dezen met diepe droefheid gezien, welke buitensporige denkbeelden en oogmerken nog sommige onzer landgenooten koesteren, die, wanneer zij algemeen wierden, zeer zeker den ondergang van het Vaderland en het bederf aller ingezetenen zouden naar zich slepen.

Ter beantwoording van een doordachten uitmuntend geschreven artikel in het *Handelsblad*, waarin de wensch naar een' spoedigen vrede, die zekerlijk thans de meesten onzer landgenooten bezielt, op den voorgrond geplaatst wordt, betuigt de inzender van het bedoelde stuk zijnen wensch naar eenen algemeenen oorlog, of algemeene worsteling, zoo als hij het noemt, dien de geachte Redactie der *Courant* dan ook niet dan onder protest, van daar niet mede in te stemmen, geplaatst heeft.

De onbekende inzender meent, dat er van de betaling der schuld door de Belgen niets komen zal, en de verschillen van allerlei aard, over de defensie van waterwerken van Staats-Vlaanderen, nog wel een menschen-leven kunnen voortduren. Dus moet men liever, om die kabbelaarij te vermijden, frisch weg, alles op het spel zetten, de vrijheid, de onafhankelijkheid, het welzijn en het bestaan der Natie! Een' schoone leer, en die wel iets van een' dubbelaar heeft, die, iets verloren hebbende, thans *quitté ou double* speelt; op of onder! Want uit alles bespeurt men bij den onbekende het denkbeeld ener restauratie in België, op den achtergrond. De schrijver is zoo geheel onkundig in den tegenwoordigen staat van Europa, dat hij nog op Pruiszen wil leunen, dien riestaf, dien de jongste gebeurtenissen toch moesten hebben leerzamer gemaakt: Pruiszen, het welk belang in de vrije Scheldevaart heeft, zal ons in geen geval ondersteunen; van de afgelegene mogendheden, — van Oostenrijk, door belangstelling in de onafhankelijkheid der Porte, thans met Frankrijk vereenigd, en van Rusland, door middel der rentebetaling voor de Hollandische schuld aan Engeland verbonden, — is zulks nog minder te wachten. De onbekende inzender zal toch niet willen, dat wij alleen, als ware *dou Quichots*, den oorlog tegen Frankrijk en Engeland zullen voeren.

Doch stellen wij het geval, (t welk wij voor onmogelijk houden) dat de drie oostelijke mogendheden zich met ons vereenigen, om *KAREL X* te herstellen, wat dan?

De schrijver meent, dat Frankrijk, wanneer men eens op dezelfde grenzen staat, geene groote massa's in beweging kan stellen (de reden daarvan zullen wij, om den schrijver te sparen, maar niet aanvoeren; zij is waarlijk te kinderachtig). Maar is de schrijver dan de jaren 1792 en 1793, toen de Pruiszen in Champagne, de Oostenrijkers te *Falencennes* en de Engelschen bij *Quinckerkan* stonden, zoo geheel vergeeten? En hoe zij door de veroveringen in 1794 en 1795 opgevolgd werden? Hing zelfs in 1814 de kans des oorlogs in Frankrijk niet aan een' zijden draad? En mag eene regering, om zulke *nietige* geschillen, als er thans nog tusschen hare eischen en die van België bestaan, het Vaderland aan eene inlijving bij Frankrijk (die even zoo mogelijk blijft als eene restauratie) bloot stellen? Doch neen! onze wijze en voorzichtige regering, die de belangen, de algemeene behoeften en wenschen des volks kent, toont, door het voortzetten der onderhandelingen, en door hare jongste gematigde eischen, dat zij dit gevaar niet wil loopen, noch zich met de dollé staatkunde, van het *Journal de la Haye*, of van den onbekenden inzender vereenigen.

Maar, gaan wij nog verder. Stellen wij de overwinning van het denkbeeldige bondgenootschap (waarvan noch schijn of schaduw aanwezig is) zeker. Nu is België hervord, Frankrijk onder de knie. Thans moet noodzakelijk de restauratie, althans in eerstgemelde land, plaats hebben, en hetzelfde of ten naauwste hereenigd worden met ons Vaderland, of een wingewest worden, of onder den scepter van het huis van Oranje en een' afzonderlijk bestuur worden geplaatst als een *federatief* koninkrijk. Het eerste druischt zoo zeer tegen alle gevoelens van onzen landaard aan, het denkbeeld is zoo stuitend, dat Belgische verraaders, gelijk die onze nationale raadalen beoeddelden, eenmaal met manen, als VAN ALPHEN, VAN NIS, LUYZAC, TOCKEMA of COLLOT D'ESCOURT in eene vergadering over onze belangen moeten raadplegen, of zelfs dat ons geliefde koningshuis zich te Brussel aan zulk een rot zou blootstellen, dat wij gerust durven zeggen: «Zoo lang de Hollandische Natie niet tot een stel automaten veranderd is, blijft de VOLLEDIGE restauratie onmogelijk».

Maar nu, wanneer men België, tot straf, gelijk de vroegere *Genera-liteits-landen*, door de Vereenigde Nederlanden liet besturen? Doch dat is eene hemsenschim. Eene Natie (of liever bevolking) van vier miljoen, laat zich in den tegenwoordigen toestand van Europa, door geene derde-halff miljoen onbepaald regeren. Geene der groote mogendheden zou daarin toestemmen. Doch stellen wij al weder het onmogelijke: men zij het daarover eens: welk eene legermagt zou Holland dan niet behoeven om België, waar alsdan zeker billijk gevoel van vernedering alles tegen den veroveraar zou vereenigen, in teugel te houden? eene krijgsmagt, die verre weg de geldelijke voordeelen, welke men zich van deze onderwerping beloven mogt, zou te boven gaan. En denkt men dan, dat Frankrijk zelfs (*si displacet*) onder den anderen tak der Bourbons geplaatst, niet daaronder roeijen, en met de geestelijkheid het volk tegen de onbepaalde *kettersche* regering zou opruijen?

Er schiet ons nog een derde middel overig: de hereeniging in twee afzonderlijke rijken onder hetzelfde stamhuis. Behalve dat wij gelooven, dat de verschillen alsdan nog wel wat ernstiger en ingewikkelder zouden zijn, dan over de defensie door waterwerken van Staats-Vlaanderen, (waarbij men anderhalve eeuw lang, tot 1795, in diepen vrede leefde) zoo is het blijkbaar, dat alsdan aan België, tegen deelname in gerechtheid, ook blijkbaar geen aandeel aan onze kolonien zou kunnen toebehooren, gelijk, naar wij meenen, in het doodgeborene scheids-outwerp van September 1830 ook vastgesteld was, en althans volgens de

zoo dikwerf aangehaalde Annexe van het 12de protocol ook bepaald was, hetwelk onze regering van eene *administratieve* scheiding opvatte. Maar welke verschillen, welke heillooze nadeelen zou dat geven? Ook dan gingen alle voordeelen der scheiding verloren; onze handel zou, ten behoeve der *Gentsche* fabrieken, aan banden worden gelegd; van een tolrecht op de *Schelde* en door *Limburg* kon men niet meer spreken; het zoo zichtbare verval van *Amsterdam* voor 1830, ten behoeve van *Antwerpen*, stond weder voor de deur. Daarvoor zal men toch aan onze zijde de schuld met geene 160 of 200 millioen willen vermeerderd hebben?

In alle mogelijke onderstellingen (want tegen eene deeling zal zich *Engeland*, hetwelk daarin niet wel een stuk kan bekomen, wel altijd blijven verzetten) is dus een algemeene oorlog onmogelijk of voor ons nadeelig. Zelfs een minder gunstige vrede daarentegen (wij verstaan hieronder lage regten op de *Scheldevaart* en het *transito* door *Limburg*) opent ons dadelijk onmetelijke voordeelen door het herlevende staats credit, (de hloote, misschien ijdele verwachting, heeft immers onlangs de fondsen ongemeen doen rijzen) door de teruggave onzer gehomene schepen, (thans een artikel van groot belang) de vrijheid van den handel met de geheele wereld, ook met *Belgie*, de terugkomst onzer brave, thans aan zoo vele ontberingen blootgesteide gevangenen, de bezitneming van het ons toegekende en niet geheel onbelangrijke grondgebied in *Limburg* met *Venlo*, en eindelijk de ontbinding van een leger, welks onderhoud onze krachten verre te boven gaat, en ons de interessen jaarlijks van het nationale kapitaal doet afsteken; de ontbinding van een leger van *Bungars*, van *echtgenooten* en *huissvaders*; die de onbekende schrijver maar onbepaald in de wapenen wil laten blijven, tot dat er gelegenheid is om *Frankrijk* aan te vallen, een denkbeeld zoo ongerijmd en levens zoo onmenschelijk, dat wij geen woorden genoeg hebben, om onze verontwaardiging daarover uit te drukken. Maar hoogstwaarschijnlijk meent de schrijver het zoo kwaad niet. Er zweeft hem een spook, een schrikbeeld voor den geest, namelijk, dat hij (er staat in zijn artikel bij abuis een ieder voor ik) denkt en gevoelt, dat het geheele voorgestelde tractaat alleen ingerigt is, om voorwendsels bij de hand te hebben, ten einde, nadat wij ontwapend zouden zijn, ons te plunderen en te vernielen. Dat zou er slecht uitzien; want dan was, op de eene of andere manier, onze ondergang niet te vermijden. Maar uit welke geheime kanselarij heeft toch de onbekende schrijver dit geheime tractaat? Wij voor ons kennen het niet. Het verdrag van 22 October 1832 was hoogst onrechtvaardig, doch sloeg alleen op de ontruiming van *Belgie*; en indien onze regering het raadzaam geoordeeld had, *Lillo* en *Lieskenshoek* te ontruimen, zou er geen voorwendsel meer geweest zijn onze schepen terug te houden, onze kusten te blokkeren en *Venlo*, *Hoermond* enz. niet over te geven. Maar omdat de eischen van dat verdrag hoogst onredelijk zijn, heeft men nog geene zamenzweering gemaakt, om ons eerst te laten ontwapenen en dan te vernielen. Integendeel, die ontwapening moet slechts een gedeelte uitmaken van die van geheel *Europa*, naar welke alle mogendheden verlangen. Maar sommige lieden denken aan gevaar, waar er geen is. Heeft men niet stijf en sterk beweerd en als ontwijfelbaar verkondigd, dat de *Franschen*, na het innemen der citadel, ons grondgebied aanvallen, of voor het minst in eene dreigende houding in *Belgie* blijven zouden? En ziet, zij gaan naar huis en geven groot verlof. Het is ook al te dwaas, thans aan een tractaat van vernieling van *Holland* te denken, bij welks behoud *Engeland* zoo veel belang heeft.

De steller van dit artikel heeft voor 15 maanden, bij gelegenheid der voorstelling van de 24 artikelen, derzelver spoedige aanneming (met eenige kleine wijzigingen, dien men als toen waarschijnlijk had kunnen verkrijgen) aangeraden, en hij gelooft zonder vermetelheid te durven zeggen, dat, indien zulks toen had kunnen geschieden, onze toestand tegenwoordig zeer veel voordeelig zou. Toen had men het tarief van *Mentz* voor de *Scheldevaart* nog kunnen bedingen, en van *Belgie* 18 of 20 millioenen bekomen, die thans, volgens het jongste concept-tractaat (zoo men wil) onder de achterstallen gerekend worden, en wier voldoening dus nog lang kan duren, om na niet eens van 120 millioen schuld te spreken, die wij in dien tijd hebben gemaakt. — Er zou geen embargo noch blokkade hebben plaats gehad. Het kasteel van *Antwerpen* ware tegen *Venlo* enz. ontruimd; deszelfs ruime voorraad van krijgsbehoef ten en levensmiddelen en 12 kanonneerbooten voor het *Vaderland* behouden gebleven. De schrijver van het bewuste artikel zal ons hier verwijzen, dat wij rekenen; maar wee den huissvader, den bestuurder van grootere of kleinere *administraties*, die niet verkoos te rekenen! Het zou toch eenmaal moeten geschieden, en dan misschien als het te laat ware. Dan, wij zijn het met den schrijver eens, dan zou men niet moeten rekenen, wanneer het zaak was om *vreemde overheersching af te wenden*; maar een paar tonnen gouds in 't jaar meer op de *Schelde* of tol of die over *Limburg*, heeft met *vreemde overheersching* niets te maken. De gedwongene koppeling van ons land met *Belgie* in 1815 was eigenlijk eene veel ergere overheersching.

Tar plots nog een enkel woord over het zonderling gezegde van den oorlogzuchtigen schrijver: « Het artikel in het *Handelsblad: de Vrede*, is geschikt om de *Natie* onvergenoegd te maken, om niets meer te zeggen. » Wat beteekent dit? mag men niet meer naar vrede verlangen, en zulks schriftelijk te kennen geven? Doch wij begrijpen, dat de schrijver meent, dat de regering naar oorlog verlangt, — dus de *Natie* dit ook moet doen, dat zij anders onvergenoegd is. Eger *despotismus*, echter, kunnen wij ons niet voorstellen, dan dat eene *Natie* niet alleen in harmonie met eene regering zou moeten handelen, maar ook moeten denken. Het is eene nieuwe *loi des suspects*, op de wijze der *Fransche revolutionairen*, die de schrijver wil invoeren, en dat: « om niet meer te zeggen, » is al een veelbeteekenend achterdeurtje van beschuldiging. Maar de schrijver gaat van een geheel onbewijsbaar en verkeerd beginsel uit, wanneer hij de regering ook voor oorlogzuchtig houdt. Dit zou hem even moeilijk te bewijzen vallen, als dat de mogendheden ons eerst wil en laten ontwapenen en ons dan vernielen.

6 Febr. 1833.

Lodewijk XVI.

Het geregtelijk uitgesproken en, op den 21sten Januarij 1793, geregte

lijk volvoerde doodvonnis van den ongelukkigen *Lodewijk XVI* heeft, voor alle volgende eeuwen, eene schandvlek op de geschiedenis van *Frankrijk* geworpen, door tijd noch staatkundige gebeurtenissen uit te wisselen. Van daar, dat de gedachtenis-viering dier gruwdaad een hachelijk struikelblok is geworden voor alle lijdendaagsche republikeinsgezinden en ultra-liberalen, en deze alle pogingen hebben aangewend de gedachtenis-viering van den 21sten Januarij te doen ophouden. Wij hebben uit de dagbladen gezien, tot hoeveel uiteen loopende discussien die pogingen in de beide *Fransche* kamers aanleiding gegeven hebben, en hoezeer die discussien weder rijkelijk hebben bijgedragen, om den rojalisten wapenen in handen te geven, ten einde met vernieuwden moed het bestaande gouvernement aan te vallen. Onder de veelvuldige artikelen, met dat doel in de rojalistische dagbladen opgenomen, komt ons het onderstaande, uit de *Gazette de France*, schoon slechts gedeeltelijk, overgenomen, als een der merkwaardigste voor; het is getiteld: *Verkorte geschiedenis van de regering van Lodewijk XVI*, en luidt aldus: « *Lodewijk XVI* was een dier zeldzame mannen, voor wien de oudheid altaren zou hebben gesticht. Zijne verhevene ziel begreep den geest zijner eeuw; maar zijn goed vertrouwen, zijne vreesachtige toegewendheid deed hem falen in het vooruit berekenen der gevolgen, die het spel der menschelijke hartstogten onvermijdelijk na zich slepen. Hij stierf als martelaar van den afschrik, dien hij koesterde voor willekeur en geweld; hij stortte zijn bloed, in de hoop, dat het het eenige zijn zou, hetwelk de wraak deed stroomen, en zijn dood de driften zijner vrienden zou bekoelen. Eenige trekken uit zijn leven zullen genoegzaam zijn, om hem te doen kennen, wien marteldood, met zoo veel christelijken moed ondergaan, men voor eeuwig uit het geheugen van *Frankrijks* inwoners zoekt te verbannen.

« Nog nauwelijks had *Lodewijk XVI* den *Franschen* troon beklimmen, of hij zuiverde zijn hof van al wat hetzelfde ontferde. Ongeschikt te en bedorven ministers werden door staatslieden vervangen, wie de algemeene volkstem als de vereerenwaardigste bewoners der rijk's uitriep. *MALESHERBES*, *TURGOT*, *SARTINE* werden aan het hoofd des bestaurs gesteld.

« Zekere belasting of schalting, onder den naam van *joyeux avènement*, scheen den vorst bezwaarlijk en strijdig met de nationale waardigheid, waarom hij dezelve officieel met de verklaring: « dat hij gaarne tot opofferingen genegen was, vooral wanneer dezelve tot vermindering der lasten zijns volks strekten. » De revolutionaire geest heeft die schalting tot de verheffing der nieuwe ministers weder ingevoerd.

« Het eerste koninklijk decreet wettigde den vrijen binnenlandschen graanhandel.

« De natie verlangde het terugkeeren der parlaments-bannelingen, ten gevolge hunner oppositie tegen de fiskale maatregelen, onder het vorige bestuur genomen. *Lodewijk XVI* voldeed dien wensch.

« De belastingsschuldigen der gemeenten waren onderling verplicht de onontvangbare belasting-aanslagen te voldoen. Koning *Lodewijk* schafte dezen wreeden maatregel geheel en al af.

« Een hardnekkige oorlog barstte uit tusschen *Engeland* en de *Amerikaansche Kolonien*. Een verbond van vriendschap en koophandel werd met den nieuwen onafhankelijken staat gesloten. De *Fransche* zegepraalende land en zeemagt verbreidde den roem der *Fransche* natie. *Amerika* werd bevrijd, *Engeland* vernederd, en *Frankrijk* verkreeg den eersten rang onder de volken van *Europa*.

« Deze nationale worstelstrijd had groote opofferingen gekost. De billijke bedoeling van Koning *Lodewijk* en eenige wijselijk aangewende middelen zouden genoegzaam geweest zijn, die bezwaren te herstellen, bijaldien de bedorvenheid der hoven aan den eenen, en de partigeest aan den anderen kant, die bedoelingen en middelen niet lijnrecht hadden tegengewerkt.

« De tijd was daar, om een geregeld stelsel van belastingen aan te nemen en dezelve vooral op eene algemeene leest te schoeien, met vernietiging van alle privilegien. Te dien einde riep *Lodewijk XVI* de notabelen zijns rijks bijeen; hoorde de vertoogen der parlementen; vereenigde alle doorzigtige en verdienstelijke mannen tot een staatsligchaam, en uit deze gewichtige proefnemings onstanden de staten-generaal als een werkelijk mitvoelersel der nationale constitutie.

« Deze bijeenroeping was inmiddels voorafgegaan door besluiten en hervormingen, aan menschelijkheid en rechtvaardigheid ontleend. De criminele wetten werden verzacht; de pijnbank voor altoos vernietigd; den protestanten werd volle vrijheid ter uitoefening hunner burgerlijke regten verleend; proefnemingen van provinciale administraties werden bevoenen; en door dit alles verwierf *Lodewijk XVI* zich, met grond, den eertitel van herstaller der *Fransche* vrijheid.

« Door het zamenroepen van alle *Fransche* burgers ter uitoefening hunner staatkundige regten, scheen de miskende vorst den maatschappelijken mensch in al zijne waarlijkheid te huldigen en tegen anderen weg te willen bewandelen dan die eenigen alleen tot het genot van ware volksvrijheid leidt: dien namelijk van bevordering van beschaving en verlichting. Wie hiernaan nog zou kunnen twijfelen, leze de bekende oproeping van zes millioen belastingsschuldigen, door Koning *Lodewijk* den 24sten Januarij 1789 uitgevaardigd, en hoogstdeezelfs verklaring, in 29 artikelen vervat, gedagteekend den 23sten Junij daaraanvolgende, eene verklaring, waardoor hij, als het ware, zijn volk zelf te gemoet spijg, om hetzelfde het genot dier vrijheid aan te bieden, welke *Frankrijk* sedert den dood van deszelfs miskenden Koning nimmer heeft gepoten. Godsdienstige, staatkundige en burgerlijke vrijheid; het waarborgen van personen en bezittingen; de onafhankelijkheid van gevoelens en denkwijsen; de vernietiging der overblijfsels van het oude leenstelsel; de onschendbaarheid der regters; de gelijkheid voor de wet en de oproeping der staten-generaal, ziedaar de grondslagen dier onvergetelijke verklaring, die met regt eenen eersten rang zal blijven bekleeden onder de gedenkstukken der *Fransche* geschiedenis. De verklaring van den 23sten Junij zal, door alle tijden heen, beter dan in koper gegraveerde of op marmer gebeitelde wetten, door de stem der hartstogten voortgebragt, aan de nakomelingschap bewijzen, dat *Lodewijk XVI* een edel denkend, nationaal Koning van het eenmaal vrije *Frankrijk*, van met hem overeenstemmende, edelmoedige, verlichte en goede onderdanen was.

« Hij, die geenszins verlangde, dat (en droppe) burgerbloed voor zijne zaak gestort werd, en liever het zijne deel stroomden dan den dood van één' eenigen te bevelen; die, op de edelmoedigste wijze, zijne vijanden vergeving schonk, verdient daarom door alle weldenkende Franschen bewoend te worden en eene plaats in hunne harten te blijven bekleeden »

FRANKFORT, den 6^{den} Februarij.

Een berigt uit het Pruisische, van den 28sten Januarij, behelst het volgende: « De laatste mededeelingen uit Londen zijn van eenen bijzonderen aard. Men zou daaruit afleiden, dat lord *Pilmerston* ten oogmerk had, om het Haagsche kabinet op het uiterste tot eenen onberaden stap te brengen; hij verwerpt het tegen-ontwerp van den Koning der Nederlanden, verlangt de wederopvatting der onderhandelingen, en zet door de voortdoring van het embargo op de Hollandsche schepen de dwangmaatregelen voort, die, volgens zijne vroegere verklaring, zouden ophouden, zoodra de citadel van Antwerpen aan de Belgen zou overgeleverd zijn. Had de geschiedenis der diplomatie van den jongsten tijd niet zoo vele voorbeelden van tegenstrijdigheden, om niet te zeggen van wispelturigheid, opgeleverd, dan zou men, bij zulk eene handelwijze, alle verzekeringen, welke dagelijks van den wensch, om den vrede te behouden, gegeven worden, met regt moeten betwijfelen. Er ligt meer dan wilskeur in een gedrag, hetwelk van den onbillijk beledigden tegenstander eerst onvoorwaardelijke onderwerping verlangt, en dan later wil onderhandelen.

— Brieven uit Konstantinopel, van den 14^{den} Januarij, melden: « Er heerscht hier thans groote rust; men vleit zich, binnen weinige dagen tijdingen van het sluiten van den vrede te bekomen. De Fransche zaakgelaste, de heer *Varene*, heeft zich naar *Ibrahim's* leger begeven, en van hem vredesvoorstellen ontvangen; hij heeft den Grooten Heer daarvan verwittigd, en hem een ontwerp van vrede voorgelegd, hetwelk de Porte, naar men verneemt, aangenomen heeft. *Ibrahim-pacha* verlangt, dat zijn vader met het pachaliek van Syrie beleend worde, en een gedeelte der kosten, welke hem door den tegenwoordigen oorlog veroorzaakt zijn, door de Porte worde gedragen. Daarentegen zal *Mehemed Ali* de opperheerschappij van den Sultan erkennen, en eene nog te bepaalde schatting aan de Porte betalen. Thans zullen onverwijld Turksche commissarissen naar *Ibrahim's* hoofdkwartier vertrekken, en de verklaring overbrengen, dat de Sultan het ontwerp van vrede aanneemt, en bereid is om een definitief vredesverdrag te onderteekenen. Men hoopt, dat hierop *Ibrahim pacha* zonder verwijl zijnen terugtogt (immers binnen de grenzen van Syrie) aannemen, en alles weder in de oude orde terugkeeren zal.

— In de vergadering der staten van het koninkrijk Saksen is beraadslaagd, of er een adres van dankbetuiging op de trouwrede zou worden aangeboden; doch met 38 tegen zeven stemmen is niet goedgevonden, dit gebruik in te voeren.

— Volgens nadere berigten uit Kassel, gelooft men niet, dat er strenge maatregelen tegen den afgevaardigde *Jordan* zullen gebruikt worden. De burgerwacht van Kassel moet aan den burgemeester verklaard hebben, dat men niet op haar moest rekenen, indien de maatregelen tegen *Jordan* aanleiding tot onlusten mogten geven.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Feb. 3 El 8 Palm 5 Duim.; gewassen 80 Duim; gevallen 0 D
Den 8 dito 4 El 2 Palm 0 Duim.; gewassen 35 Duim; gevallen 0 D

EXTRACT UIT EEN ARREST OP VASTGOED.

In naam van Zijne Majesteit den Koning en het Gereg.
VERKOOPING

ARREST OP ONGEREED.

Ter rolle van de Regtbank van eersten aanleg te Arnhem, van in dat arrondissement, gemeente *Zevenaar*, gelegene ONROERENDE GOEDEREN, als:

10. Een stuk BOUWLAND, de *Grietdreef*, in het Kerspel *Oud Zevenaar* gelegen, naar het Hyp. B., vol. 2, F. 374 en A. K., Fol. 5, No. 45, groot omstreeks eene Bunder, belendende *ARNOLDUS WEEENINK* ter eenre en *JAN TER LAAK* ter andere zijde, in half bouw gebruikt bij *JAN WASSINK*, op prijs gesteld van f 3.
20. Een stuk BOUWLAND, (voorheen weide) de *Neubrich* genaamd, in het Kerspel *Oud Zevenaar*, gelegen, naar het Hyp. B., vol. 2, F. 370 en A. K., Fol. 5, No. 10, groot drie Bunders en 57 Roeden omstreeks, belend ter eenre een gemeentestraat en *LEENDERT NAGEL* ter andere zijde, in half bouw gebruikt bij *JAN WASSINK*, op prijs gesteld van f 15.-
30. Een stuk BOUWLAND, en daarop staande HUIS, SCHUUR en BAKHUIS, de *Lemmingstad* genaamd, op het *Grieth*, Kerspel *Oud Zevenaar* gelegen, naar het Hyp. B., vol. 2, F. 463 en A. K., Fol. 5, no. 5, 11, 12, 13 en 14, groot tien Bunders zestig Roeden omstreeks, belend ter eenre *C. H. VAN NISPEN*, en *W. VAN DIETZHUIZEN* ter andere zijde, gebruikt bij *BART STARINK* en *JAN WASSINK* in halfbouw, en het Huis en auzen met ongeveer een Bunder land, in pacht bij *T. LUCASSEN*, op prijs gesteld van f 100.-

Dit ongereed is gearresteerd ten verzoeke van de Heer *J. W. HAAZE*, Gedeputeerde naar te *Dinslaken*, en wordt alint vervolgd door Vrouwe *CHRISTINA MARIA WILHELMINA GEYER*, eerder weduwe van den Heer *JULI*

US ERNST VAN BUGGENHAGEN, in leven Minister van Staat van Z. M. den Koning van Pruisen en laatste weduwe van den Heer *J. W. HAAZE*, wonende te *Dinslaken*, hebbende tot Procureur Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, te *Arnhem* in de Koningstraat F. No. 33 woonachtig, ten lasten van *DERK NASS*, Bouwman, gewoond hebbende onder *Oud Zevenaar*, later op *Grondstein* onder *Ellen*, thans ten lasten van lo. *ELISABETH RUTJES*, weduwe van *DERK NASS*, wonende op *Grondstein*, voornoemd, als in algeheele gemeenschap van goederen gehuwd geweest zijnde, met denzelven; 2o *GERHARD REINTJES*, Landbouwer te *Huttian*, gemeente *Ellen*, als bij acte van het Koninklijk Pruisisch Land- en Stads-Gereg. van *Emmerik*, van 26 Junij 1827, aangestelde Voogd, over de minderjarige kinderen van gezegden *DERK NASS*, ten gevolge proces verbaal daarvan door den Deurwaarder *DERK HUTGERS* den 26 Julij 1827 opgemaakt, met exhibitie van copijen aan den Burgemeester van *Zevenaar* en Griffier van het Vredereg. van het Kanton *Zevenaar*, welke het origineel hebben giviseerd, en welk proces verbaal ten kantore van Hypotheken te *Arnhem*, op den 30sten dier maand, en ter griffie van de Regtbank van het Kwartier *Arnhem*, den 11^{den} Augustus daarop, is overgeschreven. De eerste lezing der memorie van lasten en conditien van verkoop is op den 17^{den} October 1827 gehouden, gelijk ook de twee volgende lezingen: de voorloopige toeschatting dier goederen zal alom, na bekomen uitspraak in cas van oppositie tegen het vonnis van den 8sten Maart 1827, en daaruit ontsprokene exceptien, plaats vinden ter voornoemden rolle op Woensdag den 20sten Februarij 1833 des morgens 10 uur.

VISSCHER BOURICIUS,
Procureur.

PUBLIEKE VERKOOPING.

Op Woensdag den 20sten Februarij 1833, des morgens ten tien ure, zal, ten overstaan van den Notaris *VAN DER LIDT*, residerende te *Buuren*, in het Logement de *Zwaan*, te *Beusichem*, publiek en finaal verkocht worden: het gemelde LOGEMENT de *Zwaan*, bestaande in een HUIS, ACHTERHUIS en STALLING naast het Huis, en achter die Gebouwen een groot GEBOUW, voor weinige jaren nieuw gezet, tot stalling van ruim honderd vijftig Paarden, met deszelfs ERF, alles staande en gelegen te *Beusichem*, aan het Markveld.

Zijnde in gemelde Logement, en bijzonder op de *Beusichemsche* markt, veel nering geweest, zoodat het een bestaan kan opleveren; de aanvaarding is den eersten Mei 1833, en bij den inzet gebragt op f 2910.

Nadere informatie te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris te *Buuren*, alsmede bij Mr. *H. VAN WESSEM*, Advocaat, en *R. VAN GYTENBEEK*, Procureur te *Tiel*.

§ § § Even buiten de Stad *Wageningen*, is, aan den grooten straatweg, tegen 1 Mei 1833 TE HUUR, en bij ook uit de hand TE KOOP.

Eene sedert weinige jaren nieuw opgebouwde HEERENHUIZINGE, voorzien van verschillende KAMERS en de noodige GEMAKKEN, en voor het huis, aan de overzijde des straatwegs, een MOESTUIN. — Kunnende, daarbij des verlangende, ook KOETSHUIS, STALLING enz., daarbij staande, IN HUUR verkregen worden.

Nadere Informatien ten Kantore van Mr. *VAN DAALLEN*, Notaris, te *Wageningen*. Brieven franko.

§ § § Men verlangt, tegen gereede betaling, 700 EIKEN RIKKE POSTEN, ieder lang 2 ellen, ten minste de bovenste helft regt en plat, ter dikte van een 1 Palm, 8 Duimen en 3 Streepen en 1 Palm, 3 Duimen en 1 Streep, zonder spint of rotte noesten. Al wie in staat en genegen is dezelve geheel of gedeeltelijk in *Gelderland* aan den oever van de *Waal*, *Rijn* of *Yssel* te leveren, gelieve zijn aanbod daartoe, met opgave van prijs, tijd en plaats, bij vrachtvrije brieven, te doen aan den Drukker dezer, onder de letters P R.

§ § § Men vraagt, tegen primo Mei aanstaande, op eene Kostschool van Jonge Heeren, eene KEUKENMEID van gevorderde jaren, trouw en eerlijk en van de Gereformeerde Godsdienst. Adres bij den Boekhandelaar *D. R. VAN WERHESKERKEN*, te *Tiel*. Brieven franco, onder letter F.

§ § § De gewone JAARLYKSCH E VRYMARKT, te *Arnhem*, zal op Donderdag den 14^{den} Maart 1834 invallen; kunnende men zich aan Marktmeesteren aldaar, met vrachtvrije brieven, verfoegen.

§ § § Bij *J. BELLE*, te *Arnhem*, op de *Beek*, in No. 101, is te bekomen allerbeste OUDERKALK, tegen f 2-75 de *Arnhemse* ton.

ZEG HET VOORT.

§ § § Men vraagt te *Rotterdam* eene KEUKENMEID, van de Protestantische Godsdienst, omtrent welker bekwaamheden en gedrag men voldoende getuigen kan bekomen. Adres in persoon, of met gefrankeerde brieven, onder letter Z, bij *G. VERBOON*, Boekverkooper en Binder te *Rotterdam*.